

Medlem (Eebe) mod Udaalgets sidste Forslag, Forslaget under Nr. 13, om en Forandring af Grændsen for Udlaan paa 2den Prioritet fra „Halvdelen“ til „ $\frac{2}{3}$ “, da er det en Selvfølge, at jeg efter den Stilling, som Udvalget har indtaget med Hensyn til dette Spørgsmaal, ikke skal udtale mig med nogen stor Styrke mod, hvad han har sagt; det er en Sag, som jeg i det Hele skal henstille til det høie Things Afgjørelse. Men jeg skal dog tillade mig at bemærke, at, naar jeg som en Grund, der formeentlig kunde bevæge Thinget til at gaae ind paa dette Forslag, har anført, at en saadan Bestemmelse er vedtagen i en af de private Creditforeninger, da forekommer det mig, der ikke kan tillægges den Indvending, der blev gjort herimod, nemlig at det ikke var steet i den omtalte Forenings Statuter, nogen Vægt. Jeg finder tværtimod, at det netop er af en større Betydning, naar man, uagtet Saadant ikke er bestemt i de Statuter, som bleve skrevne forinden Creditforeningens Oprettelse, og hvilke man sagtens i den nævnte Forening som i Almindelighed nødvendig vil afvige fra, dog har fundet sig foranlediget til senere specielt at vedtage en saadan Regel, idet Grunden dertil vistnok da maa have været den, at man har gjort Erfaringer, som førte til, at man maatte finde en saadan Indskrænkning ønskelig. Jeg kan dernæst heller ikke lade ubemærket, at man dog maa indrømme, at det i sig selv er consequent og rigtigt at gjøre en Forskjel mellem Første- og Andenprioritetslaan. Naar vi sætte Grændsen for Førsteprioritetslaan til Halvdelen, da er det dog aabenbart, at vi ikke derved gjøre en aldeles villkaarlig Indskrænkning, men at vi sætte den saa gunstig for Laantagerne, som vi overhovedet troe, at det lader sig forsvare for de paagældende Indretnings Sikkerhed. Naar vi fastsætte, at der ikke maa udlaanes mere end Halvdelen paa 1ste Prioritet, da er det, fordi vi mene, at der virkelig ikke i alle Tilfælde med fuldstændig Sikkerhed kan laanes mere end Halvdelen paa samme. Men, naar det dog nu derhos maa indrømmes, at Andenprioritetslaan ere mindre gode end Førsteprioritetslaan, fordi de i Virkeligheden ikke give den paagældende Laangiver den samme

Fordeel, som et Førsteprioritetslaan giver, idet han er stillet uheldig, naar den første Prioritetshaver skrider til en Realisation af Pantet, ved hvilken han kan blive nødt til at overtage det under særdeles ngunstige Forhold og Conjuncturer, saa maa man dog sige, at det i sig selv er principrigtigt og i sin Orden, at man med Hensyn til de Beløb, der kunne udlaanes i faste Eiendomme, gjør nogen Forskjel mellem Anden- og Førsteprioritetslaan, og at man fastsætter en noget større Indskrænkning med Hensyn til de første end med Hensyn til de sidste.

Justitsministeren: Jeg skal kun tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad den ærede Ordfører anførte om en Ytring af mig under 2den Behandling, som efter hans Opfattelse gik ud paa, at jeg i og for sig ikke kunde have Noget imod, at § 7 i Lovudkastet gik ud. Det er ganske vist rigtigt, denne Ytring er falden fra mig, men det har været i den Sammenhæng, at jeg, naar jeg udelukkende saae paa Dverformynderiets Interesser, ikke kunde have Noget imod, at denne Bestemmelse, hvorved der i visse Tilfælde kun kom to Taxationsmænd istedetfor det mere betrygende Antal af tre, gik ud; men jeg sagde vistnok tillige, eller skulde i alt Fald have sagt, at jeg ved Affattelsen af denne Lov ikke udelukkende kunde tage Hensyn til Dverformynderiets Interesse. Jeg maatte sige, at det var billigt saavidt muligt at tage Hensyn til den Laansøgende, og jeg har i ethvert Tilfælde sagt mig selv, at jeg ikke kunde tænke mig denne Lov ført igennem, uden at dette Hensyn blev gjort gjældende, og at der navnlig vilde rejse sig stærke Indvendinger imod Lovforslagets Fremme, naar man ikke lattede Byrderne eller Omkostningerne ved Taxationsforretninger for de mindre Laansøgende; og naar det skal gjøres, naar det høie Thing erkjender, at § 7 ikke bør udgaae, uden at der med det Samme skaffes de Laansøgende Lettelse paa anden Maade, saa er det, at jeg foretrækker, at § 7 bliver staaende, og at Udvalgets Forslag under Nr. 11 ikke vedtages. Naar jeg var sikker paa, at dette Forslag under Nr. 11 ikke blev vedtaget, skulde